

[Aksel Larsen.]

sprængt og gik i mere eller mindre tiltalende, navnlig mindre tiltalende Stykker, forstaaer man, at det er fuldkommen haabløst for dem at deltage i noget offentligt Valg nogetsteds. Altsaa, dette Parti maatte være interesseret i at faa de kommunale Valg forhindret. Jeg vil tro, at de efter fattig Evne har gjort, hvad de kunde, men jeg kan ikke tro, at de har saa megen Indflydelse, at de er i Stand til at udrette noget i den Henseende.

Jeg er derimod af den Opfattelse, at der inden for Regeringen og Regeringspartierne er Kræfter, som var interesserede i omtrent for enhver Pris og ved Hjælp af en hvilken som helst Begrundelse og et hvilket som helst Paaskud at søge at undgaa kommunale Valg. Dette støtter jeg paa mit Kendskab til hele Regeringens Politik og den Virkning, Regeringens Politik har haft ude i Folket, ikke mindst i Arbejderklassen og blandt Husmændene. Der er Regeringspartier, som med ligefrem Frygt og Gru imødesaa kommunale Valg, men der er maaske paa den anden Side ogsaa Regeringspartier, som ansaa dem for at være en partipolitisk Fordel, for det kunde tænkes, at der var en Del Vælgere, som, naar det alligevel skulde være „Gud, Konge og Fædreland“, foretrak at stemme paa dem, der hele Tiden havde haft Patent paa denne Frase, i Stedet for paa dem, der som det ærede Medlem Hr. Bomholt først for nylig har knæsat den og sagt: Dette er vor nye Trosbekendelse! (*Kristen Amby*: Er det i den franske Betydning af Ordet Frase?). Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har tit nok i det sidste halve Aar demonstreret, at han ikke begriber et Kuk af Politik og kunde i det mindste lade være med at afbryde; hvis det ærede Medlem ønsker at diskutere med mig, kan han forlange Ordet og komme herop.

Nu er det i sig selv meget betænkeligt, at Regeringen fører en Politik, der vækker Utilfredshed og Mistillid hos største Parten af Folket; for det var i Virkeligheden det eneste, der ud fra et nationalt Synspunkt maaske kunde gøre Valgene betænkelige, at Regeringens Politik skulde have spredt et saadant Mismod i Befolkningen, at en betydelig Procent maaske var blevet hjemme fra Stemmeurnerne. Jeg tror dog ikke, at Chancen herfor var saa stor, og jeg bygger dette paa min Viden om den voksende Indflydelse, vort Parti har haft gennem lange Tider, og som vilde have givet sig Udslag nu ved de kommende kommunale Valg. Ja, jeg tillader mig at mene, at denne inden-

rigspolitiske Frygt for Valgdagen, som visse Regeringspartier har næret, i Virkeligheden har været afgørende for, at man greb et Paaskud, der blev rakt en, til at aflyse Kommunalvalgene.

Vi Kommuniste vil ikke være med til at sanktionere det. Vi er klar over, at man ikke kan abstrahere fra den særlige Situation, Danmark befinder sig i, vi er klar over, at denne Situation ogsaa kan komme til at paalægge os visse Hensyn; men her er ikke et saadant Tilfælde, her er det noget, vi maatte kunne afgøre selv, her maa vi selv kunne bestemme, om vi vil have disse kommunale Valg. Hvis derfor ikke Indenrigsministeren kommer med en ganske anderledes og mere rimelig Begrundelse end den, han har givet, maa vi Kommuniste modsætte os dette Lovforslags Fremme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det rent personlige Udfald skal jeg ganske skænke det ærede Medlem. Naar jeg afbrød ham og nu har forlangt Ordet for en kort Bemærkning, er det, fordi det ærede Medlem i en bestemt Sammenhæng brugte Ordet Frase, uden at det i øvrigt blev paatalt af den højtærede Formand. Nu erindrings jeg, at for adskillige Aar siden var der her i Rigsdagen en Minister, som ogsaa brugte Udtrykket Frase om Ting, som forekom andre Borgere i dette Land ukrænkelige og hellige. Da han mærkede, at han havde begaaet en Fejl, sagde han: Ja, men jeg mente med dette Ord kun Ordet i dets franske Betydning: en Sætning. Det, jeg ønskede at sige i min Afbrydelse, da det ærede Medlem sagde „Frasen Gud, Konge og Fædreland“, er, at jeg haaber, at det kun er i den franske Betydning han brugte dette Ord. For ellers finder jeg Anledning til — og det maa jeg gaa ud fra, at ogsaa den højtærede Formand vil gøre —, da dette Ord nu har faaet en ganske bestemt odios Klang i en saadan Sammenhæng, at sige klart og tydeligt, at for den danske Befolkning langt overvejende Flertal, og jeg kan sige til det ærede Medlem saadan, at han maaske kan forstaa det, ogsaa for de Kredse, han paaberaaber sig og siger han har sine Tilhængere iblandt — vi hørte før: Arbejdere og Husmænd —, er Begreberne Gud, Konge og Fædreland maaske netop de Grundbegreber, de, det jævne almindelige Folk, søger tilbage til som det faste og urokkelige i den Tilværelse, der ellers overalt synes at flyde.